

۱۳۶۷/۱/۲
الله
بسم الرحمن الرحيم

ای کاش آینه...

تقطیع شد

برای این کتاب

انگلستان

تهران

۱۴۰۲

سروشناسه	: کرمی، ابوالفتح، ۱۳۲۱ -
عنوان و نام پدیدآور	: ای کاش آیینه.../مجموعه شعر/ابوففتح کرمی
مشخصات نشر	: تهران: ستاره جاوید، ۱۴۰۲
مشخصات ظاهری	: ۹۴ ص.
شابک	: ۹۷۸-۶۲۲-۶۲۵۴-۵۷-۱
فهرست نویسی	: فیبا
موضوع	: شعر فارسی - قرن ۱۴
رده بندی کنگره	: pir۸۳۵۸
رده بندی دیوبی	: ۸۷۶۲/۱
شماره کتابشناسی ملی	: ۹۵۲۹۸۷۱

ای کاش آیینه . . . منتخب اشعار ابوالفتح کرمی

انتشارات ستاره جاوید

www.setarejavid.ir

تهران: خیابان امام خمینی بین خیابان رودکی و خوش کوچه شهید رحیمی
بنیست امیری پلاک ۱۰ واحد ۳ تلفن: ۰۲۱-۶۶۳۶۷۶۱۳

شاعر: ابوالفتح کرمی

تمام حقوق مادی و معنوی متعلق به شاعر است

© حق چاپ: ۱۴۰۲، انتشارات ستاره جاوید

نوبت چاپ: اول ۱۴۰۲

طرح جلد و صفحه‌هایی: آتلیه انتشارات ستاره جاوید

شابک: ۶۲۵۴-۶۲۲-۹۷۸-۵۷-۱

لینتوگرافی و چاپ: مجد

شمارگان: ۱۰۰ نسخه

بها: ۱۴۰۰۰۰ ریال

نام و نشان سروده ها

۱. نگاهم کن/بیبا به باغ دلم آشنا ، نگاهم کن/ ۷
۲. مردم/قسم بر تندر و باد و نلاظم/ ۸
۳. عشق افسانه ای/از آن زمان ، که چشیدم ، شراب دیدارت/ ۹
۴. آزادگی جاودانه/پاییز ، بر شروع خزان ، باز ، زد کلید/ ۱۰
۵. می آید آن عزیز/امشب گنست و باز نیامد سر قرار/ ۱۱
۶. درخواست/تفیر را گوی غم تکلم کن امروز/ ۱۲
۷. عشوه/ مشاطه وارکوشش بسیار می کنی/ ۱۳
۸. وهم و گمان/از لحظه ای که ما به جهان پا نهاده ایم/ ۱۴
۹. رواندید/براین پرنده بال پریند رواندید/ ۱۵
۱۰. خاطره ها/تا راه سوی خاطره ها باز می کنم/ ۱۶
۱۱. جدانی/بارقفن اش ، خدا ، دلم اشوب می شود/ ۱۷
۱۲. حالم به هم مریز/حال مارا ، تو چرا، گاه به هم می ریزی/ ۱۸
۱۳. بی توجهی/لارم چرا به مرز تناهم نمی رسد/ ۱۹
۱۴. گم کرده ام/دریچه و خم طامانده ام ، پایانه را گم کرده ام/ ۲۰
۱۵. گناه شرم/گفتم به اشتباه خود افتخار کرده ام/ ۲۱
۱۶. در هاله ای رویا/بر مشام بموی دریا خورده بود/ ۲۲
۱۷. کبوتر خونین/کنون که جانی تو ای یار مهریان خالیست/ ۲۳
۱۸. ای نسیم/بی قرارم ، بی قرارم ، ای نسیم/ ۲۴
۱۹. گم کرده ام/من ترا در ابرهای بی کران ، گم کرده ام/ ۲۵
۲۰. بی تو میمیرم مرو/پاتو نورم، بدراهم ، بی تو میمیرم مرو/ ۲۶
۲۱. نقش خیال/در خیال نقش جنان می کشم/ ۲۷
۲۲. دلم گم شد/دلم گم شد دلم گم شد ، دلم آن پر بها گم شد/ ۲۸
۲۳. بموی سبب خاطره ای نیش یک گلایه چه مغشوش می شوی/ ۲۹
۲۴. تغريب فرهنگی/از دیار عاطفة ، مهر و وفا را پرده اند/ ۳۰
۲۵. تعلیس/آتش به جانم زدی، من دل از تو، از رده دارم/ ۳۱
۲۶. بر گرد/افسانه ای قصه های بارانی من/ ۳۲
۲۷. غربت/من غریبم ، اهل این وادی و سامان نیستم/ ۳۳
۲۸. پرید/صدایم زدی باز خواهم پرید/ ۳۴
۲۹. در خیال/پرده را از پنجره وا کرده ام/ ۳۵
۳۰. کبوتر سرخ من/گم کرده ام کبوتر سرخی ، که تا نداشت/ ۳۶
۳۱. خواهد آمد/با دلم گفتم حس غریبی، شک نکن آن یقین خواهد آمد/ ۳۷
۳۲. فردای پر فروغ ، ترا است/به یادت ای همه خوبی، دلم بسی تنگست/ ۳۸
۳۳. چلچراغ عشق/تا از شراب لعل لبت نوش کرده ام/ ۳۹
۳۴. عشق شیرین/تندوری، از لب، چشمت، گل پیغام می روید/ ۴۰
۳۵. چه کنم/بلک را گر نکنم سد تمثاشا چه کنم/ ۴۱

۳۶. گفتگو/خوش آن زوزی که بی پروا، صمیمی گفتگو کردیم /۴
۳۷. حمامه‌ی جاودید/بیدار تا شدم من و دیدم سپیده است /۴
۳۸. چشمت/اخم را از چهره ات واکرده ای /۴
۳۹. بی تو بهار هم نمی آید/بهار آمدوا از در، سری به خانه کشید /۵
۴۰. شهردرونم/باران من، به شهر درونم سفر کنید /۶
۴۱. خاطره هایم/دارم سری به خلوت کورنگ می زنم /۷
۴۲. شکایت/دارم به دانگاه خدا زنگ می زنم /۸
۴۳. گذشت/من گفته ام که گوش به تلقین نمی کنم /۹
۴۴. من از دلگاه من/نیلوفری سبزم اما، بخشش وار نزنیم /۰
۴۵. عقل گمراه/در عصر علم، عقل به شیطان سلام کرد /۱
۴۶. لئنگی/دارد دلم برای خدا تنگ می شود /۲
۴۷. دسیسه/تا زخم های کهنه دهن باز کرده اند /۳
۴۸. دندان شیر/قانون جنگل، آتشم زد، سخت جوشیدم /۴
۴۹. خطوط اخم/تا قهر می کنی، شب پانیز می شوم /۵
۵۰. شب هوش/وابی از شبی که، ساده به گویم، میاه بود /۶
۵۱. کم کرده ام/گم کرده ام عزیز دلم را باز، اما کجا، چگونه، نه می دانم /۷
۵۲. باران انتظار/شب تا سحر نه ختم، سالی گشت دوشم /۸
۵۳. قهر/روی از چه، سوی قهر بلا خیز می کنی /۹
۵۴. تکسوار/شکوفه، حاوی شن بهار می آید /۰
۵۵. نماز عروج/تلادگان به غربت عرفان گریستند /۱
۵۶. چشم تماشا/ای یار مارانیوانه کردی /۶
۵۷. خواهش/فای ناز لبیت، عاشقانه صحبت کن /۳
۵۸. از قهر از مجادله دم میزني چرا/از قهر از مجادله دم میزني چرا /۴
۵۹. سفر/قسم به نور که امشب دلم چرا غانی است /۵
۶۰. گور افتاب/دیشب شفق به چشم ترم تار بسته بود /۶
۶۱. انتظار/شب قرار من و تو شهاب وار گشت /۷
۶۲. ناله اشک ها/خدا، اسمان، از چه رو، خنده دارد /۸
۶۳. شهر آفتاب/کوله بار عشق دلدارم به دوش /۰
۶۴. سارای عشق/درجوبیار بیخ زده ای زیر پای من /۲
۶۵. پرده/من آن پرده‌ی پرنیان سپیدم /۳
۶۶. مسافرپیر/شبی که دست خزان، پونه های بیشه شکست /۴
۶۷. تمنا/از آله ها بی ریاتر تونی /۵
۶۸. اشک شوق خدا/یک زن کنار بستر بیماری پسر /۶
۶۹. دو خورشید در آسمان غیر/دیشب من و خیال و زمان همسفر شدیم /۸
۷۰. مثنوی معاشقه/ای دو چشمانم برآحت دوخته /۰
۷۱. عارفانه/هلا البرز ای زیبای خفته /۲
۷۲. آه ای زمین، آه/امشب چرا ستاره قطبی /۵
۷۳. رباعیات/عشقم به سخن آمد ولای اش کردی /۸

بهم مانن زیلیه

من در محیل پای ب دنیا کلا میم که قبضه ای کم جمیت بود و پان دنادی روستایی داشت. بیست دست نخورد و وزیر، آمان آلبی با سارکان در خشده، طلوع و غروبی شاعران، آنان را به سوی مشت ب بیست هر سویی داده و این بیشتر است ب این بیست زیبا مشت میورزیدم.

دوران تحصیلات متقطع من ب دلیل نجودن در سرستان د محل نزدیکی ام با دوری از خانواده و ازدواج دوستان سپری شد. ب این ازدواجید غربت فرسکی رانیزرا خود داد. در این دوران بهم من غزیات حضرت حافظه بود اما آوازی این غزیات وجود مرادگرگون کرد. با آنکه این اشاد نخدا ای دلم نخمامی کرد. آولی که از جنس احسان از جنس عالمه و از جنس مشت بود در این نخودونی، آزدوه، دوده بی پنهانی، شادی باده بی بی کرانه من خشته بود.

این نظر دوستی مایان داشد سینه من موج می زد و دیر بخکم پوچ رید که یاد داین مسیر از تاشرم نشین و هم صحبتی عزیزانی داشتمن
اوی میلاد بهدان و موس آن جای آنچه جو محتق کرباسن احس شرک داشتند به خوبی یاد کنم.
دیدار با آنها، گفتار آنها باعث غمای برتر نشد هی دوفی من شد. و از همه که از اعماق وجودم بر می خانست و در سروده های من گنجینده به
بوی مشت، طعم ایک و لبخند را داشتند، ای کاش آیند...، ای میدوارم که جلایی باشد برای آینه وجودم و دیچه ای باشد از دنیا هی دوفم
به سوی عزیزانی گرد این اشعار را خواهند خواند.

ابوالسع کرمی

زمان: ۱۳۰۲